Rapportage Rijksmonument
Voor de gebruikersvoorwaarden zie www.kich.nl,
aan deze informatie kunnen geen rechten worden ontleend.
24 mei 2007

naam	Kerkcomplex: kerk en pastorie
monumentnummer	515914
cbs typering	Kerkelijke gebouwen
plaats	Geldrop
oorspronkelijke functie	Kerk en kerkonderdeel

Beschrijving
Inleiding
De KERK St. Jozef is in 1932 uitgevoerd naar ontwerp van B.J. Koldewey en C.M. van Moorsel.

Omschrijving:
De kerk is een driebeukige kruiskerk met grote kruisingstoren, onder respectievelijk zadel- en schilddaken. Het noordertransept is niet gebouwd. De kerk is opgetrokken uit handgevormde baksteen gemetseld in Vlaamsverband. Slechts aan de ingangsportieken is natuursteen verwerkt. De lancetvensters van de kerk zijn drie aan drie gekoppeld. Ze zijn voorzien van glas-in-lood. De daken zijn belegd met Romaanse pannen. Het gebouw heeft naar drie windstreken een portaal onder zadeldak. Het westportaal wordt aan de noordkant geflankeerd door een achthoekige doopruimte onder torendak en aan de zuidkant ervan door een vierkante kapel onder platdak. Op de zuidoosthoek een torenaanzet waarin een kleine klokkestoel met luid-klok. In het ontwerp was boven deze kapel een kerktoren gepland, deze is vanwege de hoge kosten eveneens niet gebouwd. De zijbeuken van de kerk liggen onder een platdak. Inwendig heeft de kerk een breed schip en smalle zijbeuken. Boven het schip een open houten kap.
Het bas-reliëf uit 1931 van St. Jozef (in de volksmond “de platte Jozef”) is van beeldhouwer Albert Termote. De keramische kruiswegstaties uit 1938 zijn ook van zijn hand. De betonnen calvariegroep is van beeldhouwer Van de Winkel (den Haag).

Waardering:
De kerk is van algemeen belang. Het gebouw heeft cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van de ontwikkeling van het katholicisme in het zuiden en is tevens van belang als voorbeeld van de typologische ontwikkeling van de volkskerk in het interbellum, onder invloed van de opvattingen van A.J. Kropholler. Het gebouw heeft architectuurhistorisch be-lang door de stijl en de detaillering, met name de brede overspanning van de binnenruimte en is tevens van belang als voorbeeld van het oeuvre van de architecten Koldewey en Van Moorsel. Het heeft ensemblewaarden vanwege de bijzondere situering, verbonden met de uitbreiding van de nederzetting. Het is van belang vanwege de architectuurhistorische en bouwtechnische zeldzaamheid.

Rapportage Rijksmonument

naam	St. Josef
monumentnummer	515915
cbs typering	Kerkelijke gebouwen
plaats	Geldrop
oorspronkelijke functie	Kerkelijke dienstwoning

Beschrijving

Inleiding:
De PASTORIE is in 1932 uitgevoerd naar ontwerp van B.J. Koldewey en C.M. van Moorsel.

Omschrijving:
De pastorie ligt aan de zuidkant haaks op het schip van de kerk en heeft twee bouwlagen en een eenlaagse aanbouw tussen kerk en pastorie. Beide zijn voorzien van hoge geknikte zadel-daken tussen gekroonde topgevels. Op de zuidwesthoek van de pastorie een hoge markante schoorsteen. De ingangsportiek is gelijk aan die van de kerk. Het opgaande werk is opgetrokken uit handgevormde baksteen gemetseld in Vlaams verband met natuurstenen aanzetstenen in de muuropening van het portiek. Zowel op de verdieping als op de begane grond stalen achtruits vensters. In de zuidgevel op de zolderverdieping bevindt zich een hijsdeur met hijsbalk.

Waardering:
De pastorie is van algemeen belang. Het gebouw heeft cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van de ontwikkeling van het katholicisme in het zuiden en is tevens van belang als voorbeeld van de typologische ontwikkeling van de pastorie in het interbellum. Het gebouw heeft architectuurhistorisch belang door de traditionalistische stijl en de detaillering en is tevens van belang als voorbeeld van het oeuvre van de architecten Koldewey en Van Moorsel. Het heeft ensemblewaarden vanwege de bijzondere situering, verbonden met de uitbreiding van de nederzetting. Het is van belang vanwege de architectuurhistorische en bouwtechnische zeldzaamheid.

Inleiding

Op verzoek van Van Wylick architecten heeft op 24 mei 2007 een korte bouwhistorische ver-kenning van de St. Josephkerk in de wijk Braakhuizen-Zuid van Geldrop plaatsgevonden. Deze verkenning stond in dienst van een zoektocht naar de mogelijkheden tot herbestemming van dit kerkgebouw. De opzet en architectuur van deze kerk zijn zo sterk toegesneden op de (oorspronkelijke) functie, dat bijna elke mogelijke herbestemming een grote aantasting van het karakter van het gebouw tot gevolg heeft. Bij de zoektocht naar een passende herbestem-ming is het van belang om eerst de belangrijkste kenmerken van het gebouw in beeld te bren-gen. Hierbij moet worden gedacht aan de betekenis van de ruimtelijke opzet, de onderlinge samenhang van de ruimten en het 'karakter'. Vooralsnog zijn de sacristie en pastorie buiten beeld gebleven, omdat herbestemming daarvan veel minder problematisch is.
In deze fase van ideevorming en gedachte-uitwisseling is een bouwhistorische opname veel te gedetailleerd. Bij nadere uitwerking van de plannen is het echter wel van belang om een bouwhistorische opname en waardestelling van de kerk, sacristie en de pastorie op te stellen, waarbij ook de stedenbouwkundige setting, de terreininrichting en de onderlinge samenhang van de gebouwen worden betrokken. In die fase kan ook het meubilair nader onderzocht wor-den.

Registratie als Rijksmonument

De St. Josephkerk en de bijbehorende pastorie zijn geregistreerd als Rijksmonument (nr 515914). De waardering van het kerkgebouw luidt: "De kerk is van algemeen belang. Het gebouw heeft cultuurhistorisch belang als bijzondere uitdrukking van de ontwikkeling van het katholicisme in het zuiden en is tevens van belang als voorbeeld van de typologische ontwik-keling van de volkskerk in het interbellum, onder invloed van de opvattingen van A.J. Krop-holler. Het gebouw heeft architectuurhistorisch belang door de stijl en de detaillering, met name de brede overspanning van de binnenruimte en is tevens van belang als voorbeeld van het oeuvre van de architecten Koldewey en Van Moorsel. Het heeft ensemblewaarden vanwege de bijzondere situering, verbonden met de uitbreiding van de nederzetting. Het is van belang vanwege de architectuurhistorische en bouwtechnische zeldzaamheid."

Korte bouwgeschiedenis

Met de groei van de bevolking in Geldrop had de wijk Braakhuizen zich in het eerste kwart van de 20ste eeuw ontwikkeld tot 'zoowat een dorp apart'. In het begin van de jaren twintig waren er plannen om hier een zelfstandige parochie op te richten als afsplitsing van de parochie van de H. Maria Brigida te Geldrop. Vooruitlopend hierop werden twee scholen gebouwd, respectievelijk voor jongens en meisjes. Het duurde echter nog tot 1929 voor de afsplitsing van de parochie een feit werd. De nieuwe parochie werd gewijd aan St. Joseph. Bisschop Diepen van Den Bosch benoemde Franciscus Albertus Josephus Pessers als eerste pastoor van deze nieuwe parochie.
Voor de bouw van een nieuwe parochiekerk oriënteerde pastoor Pessers zich op de toentertijd meest recente ontwikkelingen in de kerkenbouw. Daarbij bezocht hij onder andere de O.L.V. van Lourdeskerk in Den Haag (Tweede Messstraat 108) , gebouwd in 1924-1925 door de architect C.M. van Moorsel. Deze kerk maakt veel indruk op hem. In 1929 benaderde Pessers de architecten B. Koldewey en C.M. van Moorsel voor het maken van een ontwerp voor een kerk en pastorie voor Braakhuizen. Er zijn meerdere ontwerpvarianten bekend. Vermoedelijk hebben in de loop van het ontwerpproces enige bezuinigingen plaatsgevonden. De nieuwe parochie was immers tamelijk armlastig, aangezien deze voornamelijk bestond uit fabrieksar-beiders. Tijdens de bouw werd alsnog besloten om ook de toren en de linker dwarsbeuk te laten vervallen.
In maart 1931 werd de bouw van de kerk en pastorie aanbesteed aan de aannemers A. van Heesch en M. van Laar uit Boxtel. Op 11 augustus 1931 werd de eerste steen gelegd. De bouw ging zeer voorspoedig, zodat de spanten van de kerkzaal reeds in oktober 1931 geplaatst konden worden. Op 19 maart 1932 werd de kerk ingewijd, de feestdag van St. Joseph. En op 2 mei volgde de consecratie door bisschop Diepen, waarbij de relieken van de martelaren Igna-tius en Maximianus in het hoogaltaar werden geplaatst.
Bij voltooiing van de kerk was het interieur nog niet voltooid; dit geschiedde in de daar opvolgende jaren. Zo werden de kruiswegstaties pas in 1938 en 1939 geplaatst, uitgevoerd naar ontwerp van A. Termotte. Het uurwerk dateert uit 1939. In 1943 werd het 25-jarig jubileum van de priesterwijding van pastoor Pessers gevierd. De collectes en giften voor deze viering waren (bijna) voldoende voor de bouw van een orgel, hetgeen

werd uitbesteed aan de firma Verschueren te Heijthuizen. Plaatsing geschiedde in mei 1945. De tekorten voor bouw en plaatsing van het orgel werden gedragen door pastoor Pessers. In 1947 werd een nieuwe luidklok geplaatst, aangezien de oude in de Tweede Wereldoorlog was afgevoerd. De groei van het aantal parochianen maakte het in 1949 noodzakelijk om extra banken te plaatsen. In 1957 werden het 25-jarig bestaan van de parochie het en ambtjubileum van pas-toor Pessers gevierd met de schenking van een communiebank, ontworpen door architect Van Moorsel en vervaardigd door de firma Nooteboom. In 1959 werd een nieuwe parochie afge-splitst, gewijd aan H. Maria Magdalena. In 1964 werd het koor heringericht, waarbij het altaar naar voren is geplaatst. Op die wijze was het mogelijk de mis te vieren met het gezicht naar de parochianen.

Korte tijd na het overlijden van pastoor Pessers (8 december 1966) werd kapelaan W. Saris geïnstalleerd. Hij zag zich direct voor problemen gesteld, niet alleen vanwege achterstallig onderhoud van de kerk en pastorie maar ook vanwege aanzienlijke financiële problemen. En in tegenstelling tot pastoor Pessers had hij niet de mogelijkheid om tekorten uit eigen zak aan te vullen. Belangrijkste aanpassingen uit deze periode bestonden uit de vernieuwing van de verwarming en de verbouwing van de sacristie tot dagkerk. In 1970 kreeg de wijk Coevering een eigen parochiekerk, die overigens kerkelijk afhankelijk bleef van de parochie St. Joseph.
In 1974 bleek het orgel in dusdanig slechte staat te verkeren, dat een grondig herstel nodig was. Omdat herstel te kostbaar bleek, werd besloten tot plaatsing van een elektrisch orgel. Op verzoek van het Bisdom bleef het oude orgel staan. In 1974 zijn de daken en goten hersteld.
Omstreeks 1990 is de rechter dwarsbeuk voorzien van een lage inbouw (met plat dak), opge-deeld door middel van lichte scheidingswanden.

Karakteristiek van massa en interieur

De St. Josephkerk heeft een eenduidige hoofdopzet, bestaande uit de kerkzaal of schip en het torenvormig koor. Hiertegen staan diverse originele 'aanbouwen', waaronder een dwarsbeuk, twee zijbeuken of gangen met zijportalen, een hoofdentree en twee kapellen. Het gebouw heeft een sterk naar binnen gericht, gesloten karakter.
De kerkzaal domineert de massa van het kerkgebouw; dit is een groot rechthoekig gebouw met een zadeldak. Kenmerkend zijn de lage zijgevels en de grote gesloten dakvlakken. Rondom staan 'aanbouwen' die de kerkzaal als het ware afschermen van invloeden van buiten af. Tegen de zijgevels staan gangen of zijbeuken, lage aanbouwen met platte daken. De gevels hebben een gesloten karakter, hetgeen het ondergeschikte karakter van deze zijbeuken ten opzichte van de kerkzaal onderstreept. De geringe hoogte van de zijbeuken is gevolg van de aanwezigheid van de vensters in de zijgevels van de kerkzaal. Midden tegen deze gangen staan aanbouwen, waarin de zij-ingangen en biechtstoelen zijn gevat. De portalen van de zij-ingangen worden afgedekt door zadeldaken, de uitbouwen voor de biechtstoel door lessenaardaken. Tegen de voorgevel van de kerkzaal staan drie aaneengesloten, zelfstandige aanbouwen, namelijk een achtzijdige doopkapel met tentdak, het portaal van de hoofdentree met zadeldak en een kapel met plat dak (St. Josephkapel). Ook deze aanbouwen hebben slechts kleine vensters. Alleen het portaal heeft een forse entree met driedelig bovenlicht, gevat in een diepe portiek. De St. Josephkapel is de onderbouw van de toren. Het onvoltooide karakter van de bouwmassa spreekt duidelijk uit de beëindiging van de gevels en het platte dak. Eén

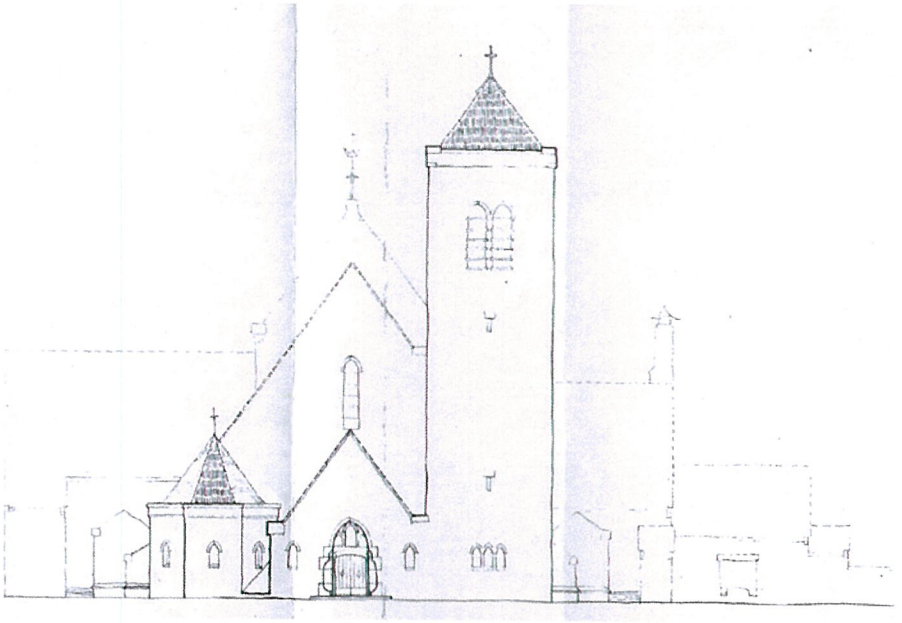

hoek van de geplande toren is hoger opgetrokken als geïmproviseerde klokkentoren. Deze hoek bestaat uit twee haaks aansluitende en verjongende steunberen met afzaten en een zadeldakje. De luidklok uit 1947 hangt in een rondboognis. De topgevel van de kerkzaal rijst hoger op dan de drie genoemde aanbouwen. In de top bevinden zich een klein venster en de wijzerplaats van het uurwerk (1939).
Tegen de achtergevel van de kerkzaal sluit de 'koortoren' aan, een breed rechthoekig gebouw met een schilddak. De gevels worden beëindigd door een balustrade of borstwering met verhoogde hoeken ('kantelen'), hetgeen deze koortoren een 'weerbaar' of zelfs 'afwerend' karakter geeft. Dat weerbare karakter wordt nog benadrukt door het feit dat deze toren alleen hooggeplaatste spitsboogvensters heeft. Volgens de ontwerpplannen zou de koortoren worden geflankeerd door twee dwarsbeuken, lagere aanbouwen met zadeldaken. Hiervan is alleen de rechter gerealiseerd. In de linkergevel van de toren is de spitsboogvormige doorgang naar de linker dwarsbeuk herkenbaar; deze doorgang is provisorisch dichtgemetseld.

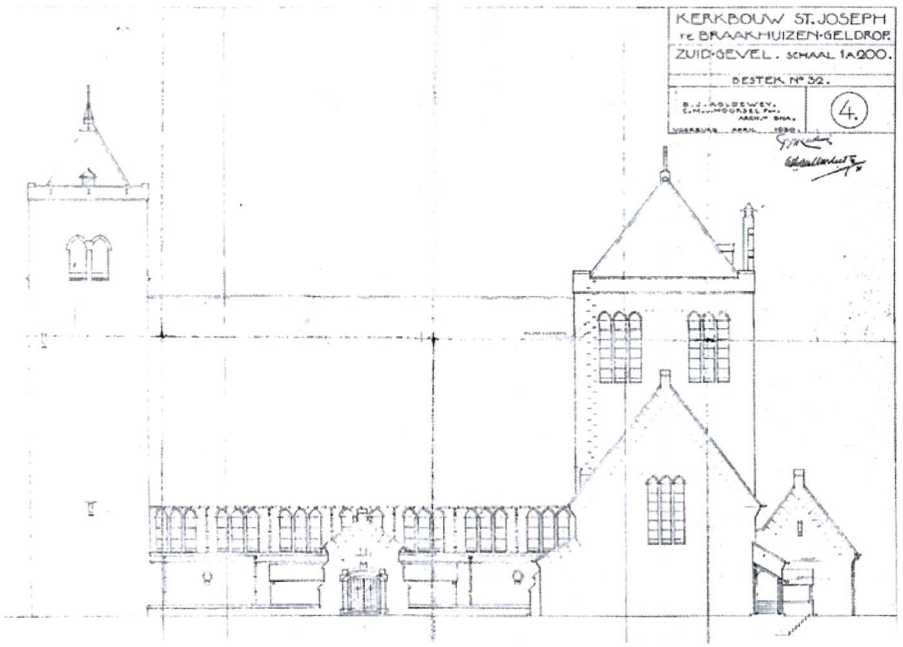

Opvallend is dat het metselwerk boven de spitsboog en onder de contour van het geplande zadeldak niet is gevoegd. Kennelijk was men er in 1931 erg zeker van dat de bouw van deze dwarsbeuk zeer spoedig zou volgen. Tegen de dichtzetting van de spitsboog staat een (eveneens als tijdelijk bedoeld) trappenhuis, een aanbouw met een lessenaardak. De achtergevel van de koortoren heeft een gesloten karakter. Aan de voet van het gebouw staat een lage gang, feitelijk niet meer dan een dienstgang tussen de sacristie en het priesterkoor (met ingangen ter weerszijden van het altaar).

Ook het interieur heeft een eenduidig naar binnen gericht karakter, hetgeen onderstreept wordt door het gesloten karakter van gevels en dak. Licht valt binnen via de kleine en/of hoogge-plaatste vensters met glas-in-lood. Omdat het lichtniveau in het koor hoger is dan in de kerk-zaal, wordt de aandacht sterk naar het koor getrokken. Op het koor gebeuren de voornaamste religieuze handelingen (het vieren van de mis).
De kerkzaal is een grote ongedeelde ruimte met een ziende kap. De wanden zijn opgetrokken in schoon metselwerk van bruingele baksteen, voorzien van een plint van geglazuurde bak-steen. De onderste zones van de langsgevels zijn opengewerkt tot boogstellingen, die toegang geven tot de lage zijbeuken. De kolommen zijn uitgevoerd in kunststeen met een plint van groen geglazuurde baksteen. Aan de bovenzijde zijn de kolommen voorzien van consoles voor de spanten van het zadeldak van de kerkzaal. Dit zijn 'volwandige houten driescharnier-spanten' met gebogen onderzijde en geknikte bovenzijde. Haaks hierop liggen gordingen, deels afgeschoord op de spanten, en verticaal dakbeschot. De kerkzaal verkrijgt licht via de bovenlichten in de zijgevels, ingevuld met glas-in-lood. Verder is er één driepasvenster in de kopgevel, voorzien van gebrandschilderd glas-in-lood met een afbeelding van Maria met Kind.
Door middel van de boogstellingen in de zijgevels staan de zijbeuken of gangen in open ver-bindingen met de kerkzaal. Deze zijbeuken zijn ruimtelijk ondergeschikt aan de kerkzaal, hetgeen nog wordt onderstreept door het gesloten en donkerder karakter (gering aantal ven-sters). Het materiaalgebruik van de wanden en vlakke plafond is gelijk aan die van de kerkzaal. Belangrijk is de relatie tussen de kerkzaal en het koor, bestaande uit een grote spitsboogvormige doorgang. De laatstgenoemde ruimte trekt alle aandacht, vanwege het hogere vloerniveau (podium) en de betere verlichting (meer vensters). Van belang daarbij is dat de lichtbron zelf niet

zichtbaar is; de verlichting geschiedt via de hooggeplaatste vensters.
De kapellen tegen de voorgevel hebben een zelfstandig karakter. De St Josephkapel is overwelfd, waarbij dezelfde gelige baksteen is gebruikt als voor de binnenwanden. De ruimte is toegankelijk via een spitsboogdoorgang, die evenals het naastgelegen spitsboogvenster wordt afgesloten door een ijzeren sierhek. De doopkapel is een achtzijdige ruimte met een achtzijdig 'kloostergewelf'. De wanden en het gewelf zijn bekleed met een witte baksteen, terwijl de plint in groene geglazuurde baksteen is uitgevoerd. Kleine spitsboogvensters zorgen voor licht. Ook het hoofdportaal is een zelfstandige ruimte, voorzien van enkele kast- en bergruimten. Het portaal heeft wanden in schoon metselwerk, bestaande uit een lambrisering van blauw en bruin geglazuurde baksteen en bruingele baksteen. De zoldering is uitgevoerd als een ziende balklaag.

De koortoren is een hoge, rechthoekige ruimte, die in open verbinding staat met de kerkzaal en de beide dwarsbeuken. Deze verbindingen bestaan uit spitsboogopeningen. Eén hiervan is 'tijdelijk' dichtgezet in afwachting van de bouw van de linker dwarsbeuk. De wanden zijn uitgevoerd in gele baksteen met een lambrisering van geglazuurde baksteen met decoraties van blauw geglazuurde baksteen. De zoldering bestaat uit een samengestelde balklaag met gebintstellen. De ruimte wordt verlicht door hooggeplaatste spitsboogvensters. Het vloerni-veau van het koor is verhoogd, waarmee de ruimte als een podium bij de kerkzaal functioneert. De traptoegang is gewijzigd bij herinrichting in de jaren zestig. Toen is ook de communiebank in losse delen herplaatst.
In deze ruimte bevindt zich een zangerstribune, een houten balkonconstructie met houten balustrade. Dit balkon is bereikbaar door middel van een trap in het aangebouwde trappenhuis. Daarboven is een tweede balkon aangebracht ten behoeve van het orgel. Dit balkon stamt uit 1945. De trap naar het orgel is verwijderd.

Van de beide dwarsbeuken is alleen de rechter gerealiseerd. Deze ruimte staat in open verbinding met de koortoren, maar is niet zichtbaar vanuit de kerkzaal. Feitelijk is er sprake van een zelfstandige kerkruimte. Vanuit de kerkzaal valt evenmin te zien dat de linker dwars-beuk niet bestaat en de spitsboog is dichtgemetseld. De rechter dwarsbeuk heeft een ziende kap, waarvan de constructie bestaat uit enkelvoudige hangspanten met steekschoren, gordingen en verticaal dakbeschot. De opleggingen zijn versterkt door middel van pilasters. De wanden hebben eenzelfde uitvoering als de kerkzaal. De plint is aan het zicht onttrokken door de ingebouwde, lage ruimten (1990).

Conclusies op hoofdlijnen
Uit de bouwgeschiedenis van deze kerk blijkt een sterke samenhang met de ontwikkeling van de wijk Braakhuizen. Toen deze wijk in het begin van de 20ste eeuw aanzienlijk groeide, werd hier een nieuwe parochie gesticht. De eerste pastoor, pastoor Pessers, heeft zijn stempel in belangrijke mate gedrukt op kerk en parochie. Bij de bouw van de kerk heeft hij heeft zich laten inspireren op de O.L.V. van Lourdeskerk in Scheveningen. Deze kerk werd indertijd als toonaangevend beschouwd, zoals onder meer blijkt uit de publicatie 'Moderne Kerken' van Wattjes (1931). Ook nu nog wordt deze kerk gezien als een belangrijk voorbeeld in de ont-wikkeling van de kerkenbouw in het Interbellum. De St. Josephkerk is ontworpen door de-zelfde architect (J.C. van Moorsel), in samenwerking met B. Koldewey.

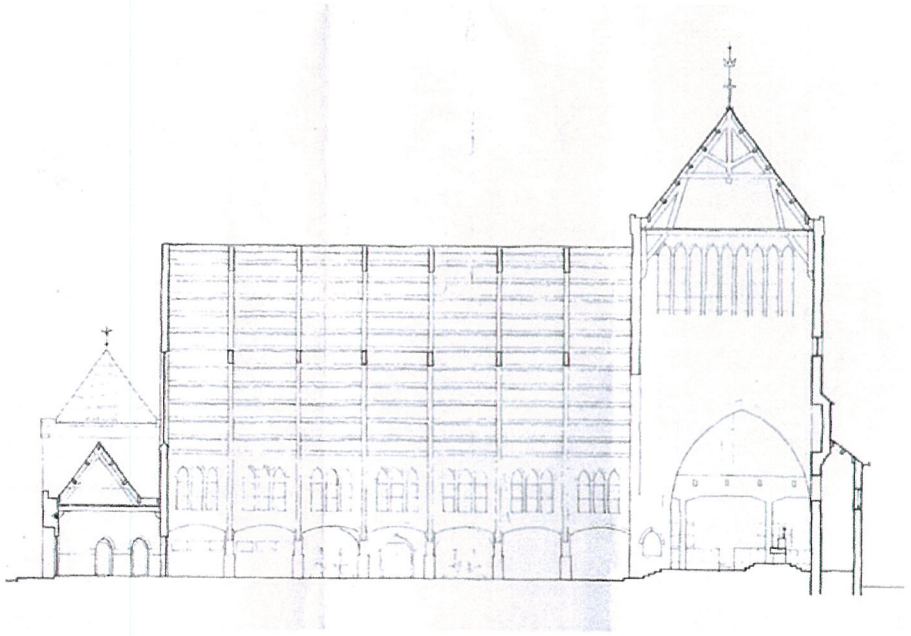

Interessant is de toe-passing van de koortoren, een motief dat in de jaren dertig en ook nog in de Wederopbouwpe-riode na de Tweede Wereldoorlog vaker werd toegepast. De kerk en pastorie van Braakhuizen zijn tot stand gekomen in 1931-'32.

Tekenend voor de gehele geschiedenis van deze kerkpa-rochie zijn de financiële problemen, die geleid hebben tot een vereenvoudigde uitvoering van het kerkgebouw, een langzame inrichting en meubilering en de beperkte vernieuwingen in latere tijden.

Het kerkgebouw is sterk naar binnen gericht, hetgeen herkenbaar is aan het gesloten karakter van de bouwmassa, het weerbare karakter van de koortoren, de dichte dakvlakken en de hooggeplaatste en/of kleine vensters (met glas-in-lood). Ook het feit dat de belangrijkste bouwdelen (kerkzaal en koortoren) worden omringd door aanbouwen versterkt het gesloten, naar binnen gerichte karakter. De architectonische en functionele kern van het complex be-staat uit een kerkzaal en koortoren, die onderling zijn verbonden door een hoge spitsboog-vormige doorgang. Het koor

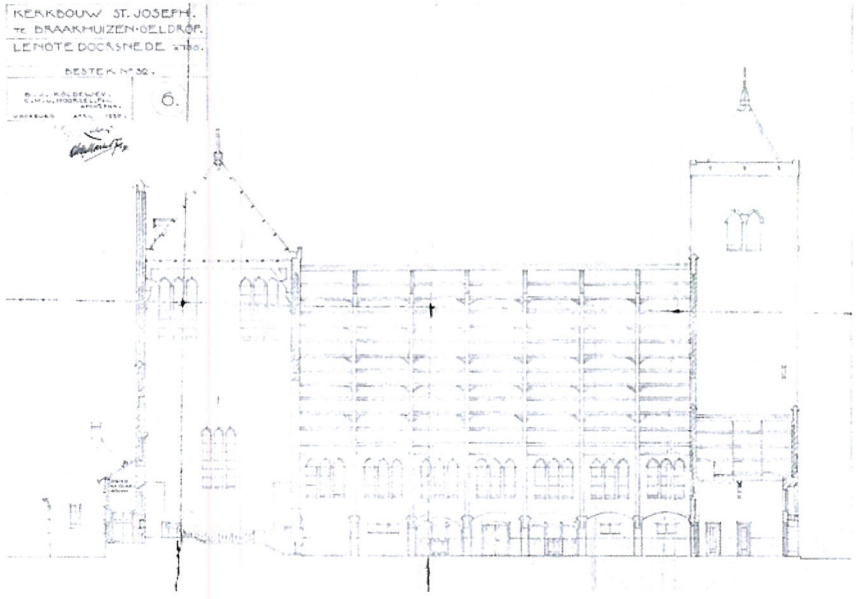

wordt sterker aangelicht dan het schip, terwijl de lichtbron (de hooggeplaatste vensters) niet zichtbaar is vanuit het schip. Het hogere vloerniveau van het koor geeft vorm aan de bijzondere (religieuze) betekenis van deze ruimte bij het vieren van de mis. Opvallend is dat de dwarsbeuken in het interieur van de kerk een ondergeschikt belang hebben. Dit blijkt vooral uit het feit dat het in de opzet van de kerk niet als storend wordt er-varen dat de linker zijbeuk niet is uitgevoerd. De hoge doorgang is eenvoudigweg dichtge-metseld. Voor het exterieur is de bouwmassa wel degelijk van belang, aangezien deze dwars-beuken een passende en logische afsluiting vormen van de zijbeuken (aanbouwen ter weers-zijden van de kerkzaal). Om die reden vormt de linker dwarsbeuk een duidelijk gemis. De zijbeuken functioneerden in de oorspronkelijke opzet onder meer als gangen en als voorruim-te voor de biechtgelegenheden. In ruimtelijke opzet zijn deze zijbeuken ondergeschikt aan de kerkzaal, hetgeen onderstreept wordt door het donkere karakter. Op die wijze werd de aandacht van de kerkgangers gericht op het (lichtere) koor.
De kapellen aan de voorzijde en het portaal van de hoofdentree behoren tot de omringende bebouwing van de kerkzaal. Opmerkelijk is dat elk van deze gebouwen een eigen karakter heeft, passend bij de functie. De doopkapel is herkenbaar aan de achtzijdige vorm en de positie naast de entree. Het portaal is onmiddellijk als zodanig herkenbaar door de hoge nis met poort en bovenlichten. Ook de decoratie in de geveltop draagt hieraan bij. De St. Josephkapel is een vreemde eend in deze bijt, aangezien duidelijk herkenbaar is dat er sprake is van een onvoltooid gebouw. Met name de onlogische beëindigingen van de gevels en het platte dak sterken dit vermoeden. Volgens de bouwtekeningen was hier een toren gepland

De materialisatie van de kerk is inwendig en uitwendig sober, maar zeer verzorgd en uiterst consequent. Er is gebruik gemaakt van baksteen in schoon metselwerk in zowel exterieur als interieur. Sporadisch zijn ook onderdelen in kunst- en natuursteen uitgevoerd. In het interieur zijn lambriseringen en enkele decoraties van geglazuurde baksteen. Voor de vloeren zijn dub-bel hardgebakken tegels gebruikt. Alle kappen hebben ziende houten constructies.

Jan van der Hoeve, Utrecht, 30 juni 2007

HOUTABOUW
bouw & vastgoed

Houtabouw bv

Postbus 144
5660 AC Geldrop
Industriepark 11
5663 PG Geldrop

040 286 21 10
info@houtabouw.nl

projektontwikkelingsburo
HAAGDIJK BV

Haagdijk bv

Postbus 651
5600 AR Eindhoven
Insulindelaan 113
5642 CV Eindhoven

040 290 96 96
haagdijk@haagdijk.nl

WY.
VAN WYLICK ARCHITECTEN

Van Wylick Architecten

Dommelstraat 11
5611 CJ Eindhoven

040 234 12 30
info@wy.nl